

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે
ટેક્સ અપીલ નં.૨૨/૨૦૦૧

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી કે. એસ. ઝવેરી

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી કે. જે. ઠાકર

- ૧ શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?
- ૨ રિપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?
- ૩ શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા ઇચ્છે છે?
- ૪ શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ કે પછી તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટન અંગેના કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?
- ૫ શું તે સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવાનો છે?

ડે. સી. આઈ. ટી (આસિ.). અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

સોડિયમ મેટલ પ્રા. લી. સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં.૧ તરફે વકીલ શ્રી કે. એમ. પરીખ
સામાવાળા(ઓ) નં.૧ તરફે નોટિસની બજવણી કરાઈ.

=====

કોરમ:માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી કે. એસ. ઝવેરી

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી કે. જે. ઠાકર

તારીખ:૦૨/૧૨/૨૦૧૪

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે. એસ. ઝવેરી દ્વારા)

૧ આ અપીલના માધ્યમથી, અપીલકર્તા-મહેસૂલએ આવકવેરાની અપીલ ટ્રિબ્યુનલ, અમદાવાદ દ્વારા [ટૂંકમાં "ટ્રિબ્યુનલ"] ITA No.૩૪૬૧/Ahd/૯૩ માં પસાર કરાયેલા ૨૪.૦૯.૧૯૯૯ તારીખના આદેશને પડકાર્યો છે, જેમાં મહેસૂલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી અપીલને આંશિક રીતે મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.

૨. ટૂંકમાં હકીકતો એ છે કે પ્રતિવાદી-આકારણી કરનાર સોડિયમ ધાતુના ઉત્પાદન અને માલસામાનના પરિવહનમાં રોકાયેલ છે. કરદાતાએ આકારણી વર્ષ ૧૯૯૦-૯૧ માટે ૩૧.૧૨.૧૯૯૦ પર તેની આવકનું વળતર દાખલ કર્યું હતું અને રૂ.૨૫,૧૭,૦૮૨/- પર કુલ આવક જાહેર કરી હતી. વળતરની પ્રક્રિયા

કલમ ૧૪૩ (૧) (એ) હેઠળ કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, આકારણી અધિકારીએ તપાસ કર્યા પછી, આવકવેરાના કાયદાની કલમ ૧૪૩ (૩) હેઠળ આદેશ પસાર કર્યો અને વ્યાજ વસૂલ્યું. આકારણી અધિકારીના આદેશની વિરુદ્ધમાં, કરદાતાએ આવકવેરાના કમિશનર, બરોડા સમક્ષ રજૂઆત કરી હતી. CIT (A) એ આદેશ ૩૦.૦૬.૧૯૯૩ દ્વારા કરદાતાની અપીલને મંજૂરી આપી હતી.

૨.૧સી. આઈ. ટી. (એ) ના આદેશથી વ્યથિત અને અસંતુષ્ટ હોવાથી મહેસૂલ વિભાગે આવકવેરાની અપીલ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી. ટ્રિબ્યુનલે ૨૪.૦૯.૧૯૯૯ ના આદેશ દ્વારા આંશિક રીતે ઉપરોક્ત અપીલને મંજૂરી આપી હતી. તેથી, આ અપીલ મહેસૂલના અનુરોધ પર દાખલ કરવામાં આવે છે.

૩. ૧૪.૦૨.૨૦૦૧ પર આ અપીલ સ્વીકારતી વખતે, કોર્ટે કાયદાના નીચેના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો ઘડ્યાં હતાં:—

“૧. શું હકીકતો અને કેસના સંજોગોમાં, અપીલ ટ્રિબ્યુનલે લીઝ ભાડામાંથી થતી આવક પર કલમ ૩૨એબી હેઠળ કપાતને મંજૂરી આપીને કાયદામાં નોંધપાત્ર ભૂલ કરી છે, જેને વ્યવસાયની આવક તરીકે ગણવામાં આવે છે?

૨. શું હકીકતો અને કેસના સંજોગોમાં, અપીલ ટ્રિબ્યુનલે મેસર્સ ટાઈડ ઈન્ડસ્ટ્રીઝને જમીન અને મકાન અને મશીનરી ભાડે આપવાથી મળેલા લીઝ ભાડાને કારણે કરવામાં આવેલા વધારાને દૂર કરવામાં કાયદામાં નોંધપાત્ર ભૂલ કરી છે, જેને અન્ય સ્ત્રોતોમાંથી મુખ્ય આવક હેઠળ કરવેરામાં લાવવામાં આવી હતી?

૪. અપીલકર્તા-મહેસૂલના વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે આવકવેરાના કમિશનર તેમજ ટ્રિબ્યુનલ એમ બંને સત્તાવાળાઓએ લીઝ ભાડામાંથી થતી આવક પર કલમ ૩૨એબી હેઠળ કપાતની મંજૂરી આપવામાં ભૂલ કરી છે તેમજ ડિબેન્યર્સ પરની વ્યાજની આવક પર પણ બંને વસ્તુને વ્યવસાયિક આવક તરીકે ગણાવી છે. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રિબ્યુનલ તેમજ CIT (A) એ રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીની યોગ્ય રીતે પ્રશંસા કરી નથી. તેથી, તેમણે વિનંતી કરી કે હાલની અપીલને મંજૂરી આપવી જોઈએ.

૫ અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે અમને આકારણી અધિકારીના આદેશ દ્વારા લઈ ગયા છે જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું છે કે "કંપનીનો મુખ્ય ઉદ્દેશ સોડિયમ અને અન્ય રસાયણોના ઉત્પાદન, ખરીદી, રિફાઈનિંગ વગેરેનો વ્યવસાય કોઈ પણ પ્રકારની કલ્પના વિના ચાલુ રાખવાનો હોવાથી એવું કહી શકાય કે જે ફેક્ટરીમાં આકારણી કરનાર પોતે ભાગીદાર હતો, જે શૂ પોલિશનું ઉત્પાદન કરતો હતો, અને જે તેની રચનાના પ્રથમ દિવસથી ભાડે આપવામાં આવી હતી તે ફેક્ટરી

ભાડે આપીને આકારણી કરનારને સોડિયમ અને તેના પેટા-ઉત્પાદનોના ઉત્પાદન અથવા વેપારમાં પણ મદદ કરશે".

૬. અમે અપીલકર્તા વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલને સાંભળ્યા છે અને રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીનો અભ્યાસ કર્યો છે. CIT (A) એ અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે કેસની હકીકતો અને વૈધાનિક જોગવાઈઓ તેમજ મુદ્દા પરના ચુકાદાની વિગતવાર ચર્ચા કરી છે અને ફક્ત નંબર ૪.૧ થી ૪.૪ માં અવલોકન કર્યું છે. અને ૫ નીચે પ્રમાણે:-

૪.૧ મૂલ્યાંકન અધિકારીની દલીલ હતી કે અપીલકર્તા કંપનીએ થોડા દિવસો માટે પણ ફેક્ટરી ચલાવી ન હતી પરંતુ પ્રથમ દિવસથી જ અસ્કયામતો લીઝ પર આપી હતી. અપીલકર્તાના દાવાઓને રદિયો આપતા, આકારણી અધિકારીએ અવલોકન કર્યું હતું કે એવું ન કહી શકાય કે પરિસર અસ્થાયી ધોરણે લીઝ પર આપવામાં આવ્યું હતું. બીજું, લીઝ પર આપવાની પ્રવૃત્તિ કંપનીનો હેતુ ન હતો. કંપનીનો મુખ્ય ઉદ્દેશ સોડિયમ અને અન્ય રસાયણોના ઉત્પાદન, ખરીદી, રિફાઈનિંગ વગેરેનો વ્યવસાય ચાલુ રાખવાનો હોવાથી, કોઈ પણ પ્રકારની કલ્પનાથી એવું કહી શકાય નહીં કે જે ફેક્ટરીમાં કંપની પોતે ભાગીદાર હતી તેને ભાડે આપીને, જે તેની રચનાના પ્રથમ દિવસથી જ શૂ પોલિશનું ઉત્પાદન કરતી હતી, તે અપીલકર્તા કંપનીને સોડિયમ અથવા તેના પેટા-ઉત્પાદનના સમાન વેપારના ઉત્પાદનમાં મદદ કરશે. તેથી, આકારણી અધિકારીના મતે, લીઝ ભાડામાંથી થતી આવક અન્ય સ્ત્રોતોમાંથી થતી આવક હતી અને તેથી, યુ/એસ કપાત.૩૨આ આવક પર અપીલકર્તા કંપનીને એ. બી. માન્ય નહોતું.

૪.૨. તેવી જ રીતે, ડિબેન્યર્સ પર વ્યાજ પર પ્રતિબંધ મૂકે છે, આકારણી અધિકારીએ કલમ ૩૨એબી (૩) ની ભાષાનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી અવલોકન કર્યું છે, જે વ્યાપારી અર્થમાં સમજી શકાય તેવી વ્યવસાયિક આવકનો સંદર્ભ આપે છે. તેથી, તેમના મતે, હકીકત એ છે કે અપીલકર્તા કંપનીએ પોતે જ જણાવ્યું છે કે ભંડોળ

ઉછીનું લેવાનો હેતુ રોકાણ કરવાનો હતો અને રોકાણ આગામી વર્ષમાં વેચવામાં આવ્યું હોવાથી તે અન્ય સ્ત્રોતો દ્વારા આવકની ગણતરી કરવા માટે પૂરતું હતું જે કપાત યુ/એસના હેતુ માટે ધ્યાનમાં લેવા પાત્ર નથી. ૩૨એબી. અહીં કલમ ૩૨એબીનો ઉલ્લેખ કરવો યોગ્ય રહેશે, જે નીચે મુજબ છે:—

“૩૨(૧) આ કલમની અન્ય જોગવાઈઓને આધિન, જ્યાં કોઈ કરદાતાની કુલ આવકમાં “વ્યવસાયોના વ્યવસાયના નફા અને લાભો” શીર્ષક હેઠળ કરવેરાને પાત્ર આવકનો સમાવેશ થાય છે, અથવા આવી આવક હોય,

((ક) અગાઉ જમા કરાયેલ, અથવા

(b) *utilized. Clause (a)*

. અથવા આગામી આકારણી વર્ષ ”

૩૨એબી. (૨) સુસંગત નથી.

૩૨(૩) પેટા કલમ (૧) ના હેતુ માટે કરદાતાના વ્યવસાયના વ્યવસાયનો નફો એ કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ (૧૯૫૬નો ૧) ની (અનુસૂચિ ૬) ના પરિચ્છેદ ૨ અને ૩ની જરૂરિયાતો અનુસાર ગણતરી કરાયેલી રકમ અથવા નફામાંથી કલમ ૩૨ની પેટા કલમ (૧) ની જોગવાઈઓ અનુસાર ગણતરી કરાયેલ અવમૂલ્યન જેટલી રકમ બાદ કર્યા પછી પ્રાપ્ત થયેલી રકમ હશે.

એકંદર દ્વારા વધારો:—

((1) અવમૂલ્યનની માત્રા;

((૨) ચૂકવેલ અથવા ચૂકવવાપાત્ર આવકવેરાની રકમ અને તેથી જોગવાઈઓ;

((૩) કંપની (નફો) સરટેક્સ એક્ટ, ૧૯૬૪ (૧૯૮૪નો ૭) હેઠળ ચૂકવવામાં આવેલ અથવા ચૂકવવાપાત્ર સરટેક્સની રકમ.

((iv) કોઈપણ અનામતમાં લઈ જવામાં આવેલી રકમ, ગમે તે નામથી ઓળખાય;

(v) નક્કી કરેલી જવાબદારીઓ સિવાયની જવાબદારીઓને પહોંચી વળવા માટે કરવામાં આવેલી જોગવાઈઓ માટે અલગ રાખવામાં આવેલી રકમ અથવા રકમ;

(vi) પેટાકંપનીઓના ગુકસાન માટેની જોગવાઈઓ દ્વારા રકમ; અને

(vii) ચૂકવેલ અથવા પ્રસ્તાવિત ડિવિડન્ડની રકમની રકમ

જો નફો અને ગુકસાનના ખાતામાં કોઈ ડેબિટ કરવામાં આવે અને અનામત અથવા જોગવાઈઓમાંથી ઉપાડેલી કોઈપણ રકમ અથવા રકમમાં ઘટાડો કરવામાં આવે, જો આવી રકમ નફો અને છૂટક ખાતાઓમાં જમા કરવામાં આવે;

૪.૩. હવે પરિપત્ર No.૪૬૧ તારીખ ૯.૭.૮૬, ૧૬૧ ITR ૨૪ (St.) નો સંદર્ભ જેમાં, કલમ ૩૨ AB ની જોગવાઈઓ નીચે મુજબ સમજાવવામાં આવી છે:-

“નવી યોજના તમામ વર્તમાન પ્રકારના કરદાતાને તેમજ વ્યાવસાયિક અને લીઝિંગ કંપનીઓને પણ લાગુ પડે છે જેમણે આવકવેરાના અધિનિયમની અગિયારમી અનુસૂચિમાં સૂચિબદ્ધ વસ્તુના ઉત્પાદન અથવા ઉત્પાદનમાં રોકાયેલા ઔદ્યોગિક સાહસોને મશીનરી લીઝ પર આપી નથી.

ઉપરોક્ત પરિપત્ર એપોલો ટાયર્સ લિમિટેડના કેસમાં તાજેતરના નિર્ણયમાં સંદર્ભ માટે આવ્યો હતો. વિ. ડી. CIT (Coch), ૪૩ ITD ૪૬૩, જેમાં તે

નીચે પ્રમાણે અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે:-

“કરદાતાએ “વ્યવસાય અથવા વ્યવસાયના નફા અને લાભ” હેઠળ તેની આવકમાંથી ચોક્કસ મશીનરી અથવા પ્લાન્ટની ખરીદી કરી હતી. ” કરદાતાએ પાત્ર વ્યવસાયના નફાની ગણતરીમાં યુ. ટી. આઈ. ના એકમો પરના ડિવિડન્ડનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી રકમનો સમાવેશ કર્યો હતો. ડી. ડો. કમિશનર પાત્ર વ્યવસાયના નફાની ગણતરીમાંથી બંને રકમને બાકાત રાખે છે. અપીલ પર કમિશનર (અપીલ) એ મૂલ્યાંકન આદેશને જાળવી રાખ્યો હતો.

કલમ ૩૨એબી (૧) ની ભાષા અને બોર્ડના પરિપત્ર નં. ૪૬૧ તે હેઠળ બહાર પાડવામાં આવેલ ૯.૭.૧૯૮૬ ની તારીખે, તે સ્પષ્ટ છે કે રોકાણ થાપણ અથવા નવા આસિસ્ટન્ટ અથવા પ્લાન્ટની ખરીદી વ્યવસાય અથવા વ્યવસાયના નફા અને લાભ માટે વસૂલવામાં આવતી આવકમાંથી બહાર આવી હોવી જોઈએ. યુ. ટી. આઈ. ના એકમોમાંથી થતી આવક અન્ય સ્ત્રોતોમાંથી થતી મુખ્ય આવક હેઠળ વસૂલવામાં આવતી હોવાથી, તેને ‘વ્યવસાય અથવા વ્યાવસાયિક નફો અને લાભ’ શીર્ષક હેઠળ કરવેરા માટે વસૂલવામાં આવતી આવકના ભાગ તરીકે ગણી શકાય નહીં. પરંતુ ‘પાત્ર વ્યવસાયી અથવા વ્યવસાય’ ની વ્યાખ્યા વ્યાપક અર્થમાં છે. કલમ ૩૨એબી (૨) ની કલમ (એ) અને (બી) માં નિર્દિષ્ટ કરેલા વ્યવસાયો સિવાય, અન્ય તમામ વ્યવસાય અથવા વ્યવસાયને પાત્ર વ્યવસાય તરીકે સમજવો પડશે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, લાયક વ્યવસાય ઔદ્યોગિક અથવા ઉત્પાદન અથવા વસ્તુ હોવો જરૂરી નથી.

કલમ ૩૨એબી (૧) (૩) હેઠળ કપાત માટે ધ્યાનમાં લેવાના ઘટકોમાંનો એક ઘટક એ છે કે પાત્ર વ્યવસાયનો નફો, તેની ૨૦ ટકાની હદ સુધી, કલમ ૩૨એબી (૩) માં નિર્ધારિત રીતે ગણવામાં આવે છે. તેથી, મૂલ્યાંકનકર્તા

દ્વારા તેની ઉત્પાદન અથવા વેચાણ માટેની ઉત્પાદનની પ્રવૃત્તિમાંથી અથવા વચગાળાના સમયગાળામાં શેરમાં વ્યવહાર કરવા અને આવા શેરો પર આવક મેળવવા પર નફો મેળવવા જેવી અન્ય પ્રવૃત્તિઓમાંથી મેળવેલી આવક ગમે તે હોય, જ્યાં સુધી તેઓ એક જ વ્યવસાયની રચના કરે ત્યાં સુધી તે 'પાત્ર વ્યવસાય' ની શ્રેણી હેઠળ આવશે. તેનું કારણ એ હતું કે વ્યાખ્યા અનુસાર 'પાત્ર વ્યવસાય' ઉત્પાદન અથવા ઉત્પાદન સુધી મર્યાદિત ન હતો. વધુમાં, ઈન્ટર-હેડ અને ઈન્ટ્રા-હેડ એડજસ્ટમેન્ટ એ મુખ્ય લાક્ષણિકતાઓ છે જે કંપની અધિનિયમની છઠ્ઠી અનુસૂચિના ભાગ II અને ભાગ III અનુસાર તૈયાર કરવામાં આવી હતી, જેમ કે કલમ ૩૨એબી (૩) માં આદેશ હતો. આ રીતે તૈયાર કરવામાં આવેલા ખાતાઓમાંથી યુ. ટી. આઈ. ના એકમોના નફા અથવા એકમોના વેચાણ પરના નુકસાનની આવકને ઉપક્રમના ચોખ્ખા નફાની ખાતરી કરતા પહેલા ધ્યાનમાં લેવામાં આવતી હતી. આવા નફામાંથી કલમ ૩૨એબી (૩) માં કલ્પના કરાયેલ ગોઠવણને અમલમાં મૂકવાની હતી. વધુમાં, કરદાતાની આ બે પ્રવૃત્તિઓને એક જ વ્યવસાયના ભાગ તરીકે સમજવી પડતી હતી કારણ કે એકબીજા સાથે જોડાયેલા અને એકબીજા સાથે જોડાયેલા તમામ ભંડોળ માટે એક ખાતું હતું અને સામાન્ય વ્યવસ્થાપન હેઠળ હાથ ધરવામાં આવતા વ્યવસાય માટે એક ખાતું હતું. કલમ ૩૨એબી (૩) અથવા કલમ ૩૨એબી (૧) (૨) માં 'વ્યવસાયના નફા અને લાભ માટે જવાબદાર' અભિવ્યક્તિ તેની ગેરહાજરીથી સ્પષ્ટ છે. આથી, ઉત્પાદનમાંથી થતી આવક અને યુ. ટી. આઈ. ના એકમોમાંથી થતી આવક વચ્ચેનો તફાવત કલમ ૩૨એ. બી. (૩) ની દ્રષ્ટિએ વાજબી ન હતો. બંને પ્રવૃત્તિઓ એક જ વ્યવસાયની રચના કરતી હોવાથી જે એક પાત્ર વ્યવસાય હતો, કલમ ૩૨એબી (૩) ની જોગવાઈઓ લાગુ પડતી ન હતી.

તેથી, યોગ્ય નફાના ૨૦ ટકાની ગણતરીમાં વધુ સ્પષ્ટ રીતે કપાતને અમલમાં મૂકવાના હેતુસર, યુ. ટી. આઈ. ના એકમોમાંથી થતી આવકને તેમાં નિર્ધારિત ગોઠવણોને આધિન અન્ય આવક સાથે પણ ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ.

૪.૪. હવે અપીલકર્તા માટે વિદ્વાન વિદ્વાન સલાહકાર દ્વારા ટાંકવામાં આવેલા અન્ય નિર્ણયોનો ઉલ્લેખ કરતા, જે નીચે મુજબ છે:-

૧) સીઆઈટી વિ. શ્રી લક્ષ્મી સિલ્ક મિલ્સ લિમિટેડ (૧૯૫૧) ૨૦ આઈટીઆર ૪૫૧ (એસસી).

૨) CIT વિ. નેશનલ મિલ્સ કંપની લિમિટેડ (૩૪ ITR ૧૫૫) (BOM.)

૩) CIT વિ. પ્રેમચંદ જ્યુટ મિલ્સ લિમિટેડ (૧૯૭૮) (૧૧૪ ITR ૭૬૯) (કેલ.).

૪) સીઆઈટી વિ. હિન્દુસ્તાન એલ્યુમિનિયમ કોર્પ. લિમિટેડ (પાન ૨૦૭-૨૦૮ પર ૧૭૫ ITR ૨૦૬ (કેલ.)

૫) સીઆઈટી વિ. શાન ફાઈનાન્સ (પી) લિમિટેડ (૧૦૯ સીટીઆર) ૨૦૯ (કર.)

૬) CIT વિ. ન્યૂ ઈન્ડિયા ઈન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડ (૨૦૧ ITR ૨૦૮) પાનું ૨૪૬/૨૪૭ પર.

નીચેના સિદ્ધાંતો રજૂ કર્યા:-

૧) વ્યાપારી અસ્કયામતોના સંશોધનમાંથી મેળવેલા ભાડાના ભાડાને વ્યવસાયિક આવક તરીકે ગણવું જરૂરી છે, અન્ય સ્ત્રોતોમાંથી થતી આવક તરીકે નહીં.

((૨) હકીકત એ છે કે કલમ ૩૨એ (રોકાણ ભથ્થું) અથવા કલમ ૩૩ (વિકાસ છૂટ) હેઠળ આધાર રાખી શકાય તેવી મશીનરી અને પ્લાન્ટનો ઉપયોગ કરવાતાએ પોતે જ કરવો જોઈએ નહીં,

ભલે તે મશીનરીનો ઉપયોગ કોઈ અન્ય વ્યક્તિ દ્વારા વ્યાપારી સંપત્તિ તરીકે કરવામાં આવે, તો પણ કલમ ૩૨એ/કલમ ૩૩ હેઠળ રાહત હજુ પણ ઉપલબ્ધ રહેશે.

((૩) 'સંપૂર્ણ રીતે વપરાયેલ' અભિવ્યક્તિનો અર્થ એ નથી કે તેનો ઉપયોગ માત્ર મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા જ થવો જોઈએ. 'સંપૂર્ણ' અભિવ્યક્તિનો અર્થ સંપૂર્ણપણે થાય છે અને સંપૂર્ણપણે નહીં. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો 'સંપૂર્ણ' અભિવ્યક્તિમાં 'સંપૂર્ણપણે' શબ્દનો સમાવેશ થતો નથી.

૫ ઉપરોક્ત નિર્ણયોને આદરપૂર્વક અનુસરીને અને બોર્ડના પરિપત્ર No.૪૬૧ ને ધ્યાનમાં રાખીને, હું માનું છું કે મૂલ્યાંકન અધિકારીએ બોર્ડના દાવાને નકારી કાઢવામાં ભૂલ કરી છે.

કપાત માટે અપીલ કરનાર યુ/એસ.૩૨ઓછામાં ઓછા ભાડાના સંદર્ભમાં એબી. મૂલ્યાંકન અધિકારી યુ/એસ કપાતને મંજૂરી આપવા માટે સીધા છે. ૩૨અપીલકર્તા દ્વારા દાવો કરાયેલ એબી. અપીલકર્તા આ મુદ્દે સફળ થાય છે.

૭ તેમ છતાં, ટ્રિબ્યુનલે અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે સાચું નિરીક્ષણ કર્યું હતું કે એકમની સ્થાપના થયા પછી, મૂલ્યાંકનકર્તાએ ક્યારેય જૂતા પોલીશના ઉત્પાદન માટે ઉત્પાદન પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરી ન હતી. વધુમાં, ટ્રિબ્યુનલે યોગ્ય રીતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે કેસની હકીકતો સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે કરદાતો વેપારી લાભ માટે વેપારી સંપત્તિ તરીકે સંપત્તિનો ઉપયોગ કરવા માંગતો હતો. વધુમાં એ નોંધવું જરૂરી છે કે લીઝિંગ આઉટ એકાઉન્ટિંગ વર્ષ ૧૯૮૮-૧૯૮૯ માં કરવામાં આવ્યું હતું અને અગાઉના આકારણી વર્ષોમાં, આકારણીકર્તાએ લીઝ ભાડાને વ્યવસાયિક આવક તરીકે દર્શાવ્યું હતું, અને એ. ઓ. દ્વારા તેને સ્વીકારવામાં

આવ્યું હતું. ટ્રિબ્યુનલે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે રીઝ જુડિકેટાનો સિદ્ધાંત આવકવેરાની કાર્યવાહીને લાગુ પડતો નથી.

૮. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારો અભિપ્રાય છે કે સી. આઈ. ટી. (એ) તેમજ ટ્રિબ્યુનલે નિષ્કર્ષ પર પહોંચવા માટે નક્કર અને ભરોસાપાત્ર કારણો આપ્યા છે અને અમે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા લેવામાં આવેલા દૃષ્ટિકોણ સાથે સંપૂર્ણ સંમત છીએ. અમારા મતે, કરદાતાની આવક એ વ્યવસાયની આવક છે. તે ઉપરાંત, અપીલકર્તા-આવકના વિદ્વાન વકીલ એ બતાવવાની સ્થિતિમાં નથી કે સી. આઈ. ટી. (એ) અને ટ્રિબ્યુનલના તારણો કાયદામાં અને તથ્યો પર કેવી રીતે ખરાબ છે.

૯ આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, અમને ટ્રિબ્યુનલના આદેશમાં કોઈ ભૂલ દેખાતી નથી. તેથી, હાલની અરજી રદ કરવામાં આવે છે. તદનુસાર, કાયદાના પ્રશ્નનો જવાબ કરદાતાની તરફેણમાં અને મહેસૂલની વિરુદ્ધમાં આપવામાં આવે છે.

(કે. એસ. ઝવેરી, ન્યાયમૂર્તિ)

(કે. જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

પવન

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.